

Műeső a falunapon

Martonos helyi közösség mintegy tíz éve tartja a település napját június 27-én, akkoriban bukkantak rá ugyanis az eddigi legrégebbi, 1237 júniusából származó írásos nyomokra a falu létezéséről.

A szerény, de színes falunapon a délelőtti órákban gyermekfoglalkozásokat, szórakoztató játékokat tartottak a főtéren, a kézilabdapályán pedig kerékpáros ügyességi versenyekre került sor a gyerekeknek. A focipályán három magyarkanizsai, egy szabadkai és két martonosi csapat részvételével kispályás labdarúgótorna folyt, a tekepályán pedig egyéni versenyeket tartottak. A rendezvényt kirakodóvásár kísérte, de nem hiányoztak a finom falatok sem.

A gyermekfoglalkozások befejeztével a tűzoltólányok szerelési bemutatót tartottak, amit a gyerekek legnagyobb öröme egy látványos locsolós program követett. A téren leparkolt tűzoltókocsiból két fecskendőn át mintegy kétezer liter vizet locsoltak a főtérré a tűzoltók, mintegy műesőt produkálva ezzel, amelyben és amely alatt vígan hancúroztak a gyerekek, de még néhány felnőtt is közéjük merészkedett.

A helyi közösség épületében a kosárfonók, a kézimunkázók és a virágosok egész napos bemutatóját tekinthették meg az érdeklődők, az ebédet követően pedig megnyíltak az Emlékház, a tájház és a kosárfonó múzeum kapui is a látogatók előtt.

– Még mindig élhető ez a falu, annak ellenére, hogy sokan megkérdőjelezzik ezt – mondta megkeresésünkre **Horváth Gergely**, a helyi közösség tanácselnöke.

– A falu vezetése sok mindent megtett a fejlődés érdekében, de évtizedek semmittevését egy mandátum alatt behozni nem lehet. Van állandó orvosi ellátásunk, nyolcosztályos iskolánk, óvodánk, posta is működik a faluban, vannak üzletek, adott tehát minden ahhoz, hogy kicsiny falunkat még mindig élhetőnek mondjuk, még akkor is, ha korábban a bevándorlók, most meg a menekültek okoznak némi gondot a helybelieknek.

A művelődési műsorban a helyi óvodások és általános iskolások valamint a Testvériség Művelődési Egyesület táncosai és énekesei létek színpadra.

Bödő Sándor